

Arrest

nr. 268 863 van 23 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en het Christelijke geloof aan te hangen. U werd geboren in Guobadia Lane, Benin City. U woonde hier met uw vader S.O., uw moeder V.O., uw broer Od. en uw zus C.. U werkte als haarstylist sinds u vijftien jaar was.

Uw vader had een land bij Agbor Road. Hij verbouwde hier palmbomen en maakte palmolie. Er waren echter mensen die dit land wilden. Op 20 september 2014 hoorde u vanuit uw kamer hoe een groep mannen, die u niet kende, aan uw vader vroegen waar u was. Vervolgens hoorde u een gewerschot. Uw vader bleek vermoord.

U vluchtte weg langs de achterdeur en trok in bij een vriend, L., in Sapele Road, nog steeds in Benin City. Uw moeder ging de moord op uw vader rapporteren bij de politie, maar zij vroegen geld om de zaak te onderzoeken. Geld dat jullie niet hadden. Na twee dagen hoorde u van uw baas E. dat deze mannen nog steeds op zoek waren naar u. Een kleine twee weken later besloot u weg te gaan naar het dorp Uvbe. Hier verbleef u zes maanden, terwijl u op een boerderij werkte. Op een bepaald moment besloot u dat de druk te groot was en u vertrok uit Nigeria op 7 juli 2015.

U reisde eerst naar Niger waar u tien dagen verbleef. Vervolgens ging u naar Libië, waar u drie à vier maand verbleef, om dan door te reizen naar Italië, waar u uiteindelijk een verzoek voor internationale bescherming (hierna VIB) indiende op 6 april 2016. Uw verzoek in Italië werd afgewezen. Terwijl u in Italië verbleef, kreeg u verschillende oproepen van privé telefoons waarbij de persoon aan de andere kant van de lijn echter niets zei. U besloot om van telefoonnummer te veranderen. Terwijl u reeds in het buitenland verbleef, werden zowel uw moeder als uw zus telefonisch gecontacteerd door personen die wilden weten waar u verbleef. Nadat uw verzoek werd afgewezen in Italië, reisde u verder naar Duitsland. Hier diende u ook een VIB in op 13 januari 2017. Vervolgens ging u naar Frankrijk waar u eveneens een VIB indiende op 3 november 2017. U werd echter gevraagd terug te keren naar Italië vanwege de Dublinprocedure. U ging vervolgens naar België waar u echter werd aangehouden en het land moest verlaten. U keerde terug naar Italië waar u nog een jaar verbleef. Op 20 februari 2020 arriveerde u opnieuw in België. Op 29 juli 2020 diende u een VIB in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) in België. U verklaarde verder een vrouw te kennen uit Nigeria, J.O., die zelf in Italië verblijft en die zegt dat zij een zoon heeft gekregen waarvan u de vader zou zijn. Zijn naam is A., maar u zag hem zelf nog nooit.

U zou uw paspoort hebben te België, maar tot op heden legde u geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde uw land van herkomst Nigeria verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging door een groep mannen die uw vader hadden vermoord omwille van zijn land. Deze mannen zouden u nu ook zoeken omdat ze de eigendomsakte van het land – dat u erfde – willen bemachtigen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat bovenstaande door u aangehaalde feiten louter van gemeenrechtelijke aard zijn en dus geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep).

Verder maakte u niet geloofwaardig dat uw vader vermoord werd omwille van zijn land, laat staan dat de onbekende daders u zouden zoeken omdat ze de eigendomsakte van het land – dat u erfde – willen bemachtigen. Er dient immers gewezen te worden op het gebrek aan kennis dat u tentoonspreidde over verschillende basiselementen rond het beweerde grondconflict.

U verklaarde dat het uw vader was die u aansprak over de problemen rond de eigendom. Uw vader vertelde u dat zijn leven in gevaar was. Uw vader vertelde u dit, omdat u zijn eerstgeborene was. Hij gaf aan dat ze misschien ook naar u zouden zoeken (NPO p.16). Ondanks het feit dat het uw vader zelf was die u op de hoogte bracht van de bedreigingen rond de eigendom en u mogelijks ook gevaar liep, bent u amper op de hoogte rond dit beweerde grondconflict. Zo wist u nooit te verduidelijken waarom de mannen geïnteresseerd waren in het land of waarom ze jullie precies vervolgden. Zo verklaarde u expliciet: "ik weet niet waarom mijn vader het niet wilde verkopen" (NPO, p. 12). Wanneer u door de dossierbehandelaar werd gevraagd of u meer probeerde te vragen aan uw vader over deze problemen, zei u: "ik probeerde hem meer te vragen, wat is de reden waarom hij dit niet wilde verkopen, hij vertelde gewoon dat hij dit niet wilde verkopen, dat er geen enkele hoeveelheid van geld was die hem zou doen

overstag gaan" (NPO, p. 16). Tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS verklaarde u nog enkele keren dat uw vader weigerde te verkopen (NPO, pp. 15; 17). U wist echter nooit een reden aan te dragen waarom hij het niet wilde verkopen en verduidelijkte ook nooit waarom deze mannen geïnteresseerd waren. Gezien uw vader u wel vertelde over de problemen is het erg merkwaardig dat u niet zou weten waarom hij niet wilde verkopen, noch waarom de mannen het land wilden bemachtigen.

Ook over de vervolgers zelf wist u niks te vertellen. Zo wilde de dossierbehandelaar van het CGVS weten of u ooit aan uw vader vroeg wie uw vervolgers waren, waarop u antwoordde van niet (NPO, p. 16). Wanneer er verder gevraagd werd of dit zakenmannen waren, was uw repliek: "ik weet het eigenlijk niet" (NPO, p. 16). Het is wel heel opmerkelijk – en ongeloofwaardig – dat u gezien de imminente dreiging uw vader nooit vroeg wie de mensen waren die de eigendom wilden. Toen u er op gewezen werd dat u met deze mensen zou kunnen praten over het land als u zou weten wie ze waren, antwoordde u: "ik dacht daar niet aan, ik wil hun niet ontmoeten, ze kunnen gevaarlijk zijn, ik weet het niet" (NPO, p. 17). Doorheen uw verklaringen maakte u dan ook meermaals duidelijk dat u eigenlijk niets wist over uw vervolgers. Ook in deze context is het niet geloofwaardig dat uw vader wel over de problemen zou verteld hebben, maar niets over de vervolgers zelf.

Wat betreft de eigendomsdocumenten – die uiteindelijk volgens uw relaas even belangrijk zijn als het land zelf en bovendien uw problemen hadden kunnen oplossen – wist u wel dat ze bestonden, maar had u wel geen enkel idee waar deze zich bevonden. Wanneer u hiernaar werd gevraagd door de dossierbehandelaar, antwoordde u: "dat weet ik niet, want ik ben niet in Nigeria" (NPO, p. 12). Gezien uw vader verklaarde dat zijn leven in gevaar was en u de erfgenaam was, is het niet geloofwaardig dat hij u niet zou verteld hebben waar de eigendomsdocumenten lagen.

Verder is ook nog opzienbarend hoe vaag u bleef in uw beschrijving van het landgoed. Gezien het conflict rond dit landgoed draaide én u iedere twee weken naar het land ging (NPO, p. 12), kan verwacht worden dat u een degelijke kennis zou hebben over het land en de omgeving. U wist echter geen heldere en samenhangende verklaringen af te leggen over het land. U stelde dat het land in Agbor Road lag. Wanneer u werd gevraagd om de buurt van het land te beschrijven, antwoordde u: "Er is een park, taxi park, en er is een shopping mall" (NPO, p. 15) Gevraagd naar de namen hiervan stelde u over het taxi park wel nog dat het Agbor Motor park was, maar over het winkelcentrum stelde u dat u zich de naam niet kon herinneren (NPO, pp. 15; 20). Nochtans verklaarde u wel dat het winkelcentrum tegenover het land was, dus is het frappant dat u de naam niet weet te geven. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of er nog dingen in de buurt waren, stelde u: "nee, ik weet het niet voorlopig maar **misschien zijn er nog andere dingen" Later in het interview werd u gevraagd hoelang u moest wandelen van uw land naar Agbor park, waarop u antwoordde dat u vijventwintig tot dertig minuten met de taxi moest (NPO, p. 23). Dit terwijl u eerder verklaarde dat het twee tot drie minuten van het land was (NPO, p. 15). Ook op andere momenten wist u het land niet op een coherente manier te lokaliseren. Zo stelde u initieel dat uw land tussen Ramat Park en Agbor park lag (NPO, p. 19) en dat het bovendien tussen de Guinness brouwerij moet liggen. Wanneer u er dan op gewezen werd dat uw land dan enkel naast de Western Boys School kon liggen, stelde u dat dit niet zo was en verklaarde u plots dat uw land, vanaf Ramat park gezien, nog voorbij Agbor park lag (NPO, p. 20). Later verklaarde u ook nog dat het land niet aan Agbor Road was, maar iets meer naar binnen gelegen was. Gevraagd naar de straatnaam stelde u dan dat de plaats niet ontwikkeld was op dat moment, dat er geen straat was op dat moment (NPO, pp.22-23). U kende ook geen andere straten in de buurt (NPO, p. 23). **Gezien de frequentie dat u op het land was en het belang van het land binnen uw relaas is het dan ook frappant dat u zo weinig over de omgeving wist te vertellen en dat hetgeen u wel wist te vertellen zo incoherent was.****

Het feit dat uw vader u – bij leven – op de hoogte bracht van de bedreigingen die uw vervolgers tegen hem hadden geuit, alsook van het feit dat u als eerstgeborene mogelijks ook gevaar liep (NPO, p. 16), maakt het compleet ongeloofwaardig dat u nooit iets concreet wist te vertellen over de redenen waarom uw vader niet wou verkopen, noch over uw vervolgers noch de lokalisatie van de eigendom(s)documenten). Die eigendomsdocumenten konden de oplossing voor uw problemen betekend hebben, gezien u door dit document aan uw vervolgers te overhandigen – al dan niet via verkoop – geen problemen meer zou kennen. Het feit dat uw vader u over zijn problemen vertelde en bovendien waarschuwde voor de mogelijke gevolgen voor u, maar dat u desondanks eigenlijk niks wist over bovenstaande zaken ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze. Bovendien is, gezien uw "lot", het minste dat van u verwacht kon worden immers dat u bovenstaande zaken zou bevraagd hebben, als uw vader het zelf al niet vertelde. Het feit dat u dit ook niet deed, relativeert dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas nog verder.

Het feit dat er ook na de dood van uw vader genoeg mogelijkheden waren om meer kennis over deze zaken te verwerven – en u dit niet deed – ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verhaal nog verder. Op geen enkel moment wist u de schijn te wekken dat u een poging ondernam om meer over uw vervolgers of de redenen van vervolging te weten te komen, wat nochtans het minste is wat verwacht kan worden van iemand met uw beweerde vrees.

Ondanks de moord op uw vader en de bedreigingen aan uw adres, trachtte u nooit na te gaan wie uw vervolgers waren. Wanneer u werd gevraagd door de dossierbehandelaar op het CGVS of u ooit probeerde na te gaan wie deze mannen die u zochten waren, stelde u van niet, want: “wij hebben geen contact met die mensen, dus ik weet het niet” (NPO, p. 15). Hierna stelde u ook dat uw moeder geen contact had met deze mensen (NPO, p. 16). Wanneer u echter later werd gevraagd waarom u dacht dat deze groep mensen nog steeds op zoek was naar u, antwoordde u: “ik had een conversatie van mijn moeder” (NPO, p. 17). Deze bleek dit te weten omdat zij nog steeds privé-telefoontjes ontving, waarbij werd gevraagd waar u was (NPO, p. 17). U had eerder ook al verklaard dat uw zus C. werd opgebeld en dat uw verblijfplaats aan haar werd gevraagd (NPO, p. 16). Ondanks uw eerdere verklaringen bleken er dus wel degelijk meerdere gelegenheden te zijn waarbij u en uw familie in contact stonden met uw vervolgers. Desondanks ondernamen jullie geen enkele poging om meer te weten te komen over uw vervolgers. Wanneer de dossierbehandelaar vroeg hoe frequent deze telefoontjes naar uw moeder waren, zei u dat ze u dit niet vertelde. Ook werd u gevraagd of ze ooit al had geprobeerd te achterhalen wie deze personen waren, waarop u antwoordde: “nee, ik weet het niet, ik heb haar dit nooit gevraagd (NPO, p. 17)”. Toen u er op werd gewezen dat u het gesprek zou kunnen aangaan met hen indien u wist wie ze waren zei u “ik dacht daar niet aan, ik wil hun niet ontmoeten, ze kunnen gevaarlijk zijn, ik weet het niet” (NPO, p. 17). **U toonde klaarblijkelijk geen interesse in de identiteit van uw vervolgers, of hoe vaak ze nog contact opnamen met uw familie. Het feit dat de mogelijkheden om hier meer over te weten te komen legio waren en u desondanks naliel dit te doen, zorgt ervoor dat de ernst van uw vrees verder wordt ondermijnd.**

Verder verklaarde u ook dat u nooit overwoog uw vervolgers te contacteren om over het land te praten. U stelde dat dit was omdat u niet wist waar het eigendomsdocument was (NPO, p. 15). Het is dan ook opmerkelijk dat u nooit trachtte om de documenten te vinden. Dit is nochtans het minimum dat verwacht kan worden van een persoon die in een eigendomsconflict verwickeld zit. Wanneer men kijkt naar de administratie binnen Edo State kan men zien dat u in zo’n situatie terecht kon bij the Lands Bureau of voorheen The Ministry of Lands and Surveys, tegenwoordig EDOGIS. (zie administratief dossier). Van iemand die ervan uitgaat dat hij gezocht wordt door personen die een grond van hem willen kopen en die blijkbaar geen bezwaar heeft tegen deze verkoop (u heeft er immers geen idee van waarom uw vader niet wou verkopen én door het feit dat u Nigeria verliet toont u dat u zelf geen interesse hebt in deze grond), en er zelfs net baat bij heeft om contact op te nemen met deze personen vervolgers, kan men meer initiatief verwachten om het grondconflict voor eens en voor altijd op te lossen door een deal te sluiten.

In deze context mag ook nog gewezen worden op het gedrag van uw vervolgers. Immers, om de grond in hun bezit te krijgen zouden ze wel zo ver gegaan zijn om uw vader te vermoorden, maar vervolgens ondernamen ze quasi niets meer. U verklaarde vaagweg dat ze u twee dagen nadat u wegvluchtte nog aan het zoeken waren, maar de negen maanden die u nog in Nigeria verbleef ondernamen ze verder niets. Verder gaf u ook nog aan dat ze niet naar uw broer, moeder of zus op zoek waren omdat “ik nog steeds de documenten heb, normaal wordt het document doorgegeven door de ouders en ze vrezen dat de documenten nog steeds bij mij zijn” (NPO, p. 17). Verder verklaarde u bij de DVZ dat u nog steeds anonieme telefoons kreeg van de familie die uw vader had vermoord (verklaring DVZ, vraag 35). Tijdens uw onderhoud bij het CGVS verduidelijkte u dat ze u opbelden, maar dat de andere kant van de lijn stil was als u opnam (NPO, p. 14). Stellen dat u opgebeld werd door dezelfde personen die uw vader doodden is dan ook erg hypothetisch. U werd bovendien door de dossierbehandelaar geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ over de verklaring dat u telefoontjes had ontvangen van de familie die uw vader vermoordde, maar u ontkende dat dit was gebeurd (NPO, p. 22).

Ook het land namen ‘de vervolgers’ nooit in, ondanks het feit dat het in onbruik is (NPO, pp. 16-17). Het enorme contrast tussen iemand vermoorden om zijn grond te verkrijgen en het feit dat deze voor u onbekende personen (enkele oproepen van onbekenden die vervolgens niet zeggen buiten beschouwing gelaten) vervolgens zeven jaar niets meer ondernamen om uw grond te bemachtigen en het bewuste land niet eens innamen in die periode, maakt dat de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnd wordt.

Er moet ook gewezen worden op het feit dat uw gedrag absoluut niet strookt met wat van iemand met uw beweerde problemen kan verwacht worden.

Zo springt eerst en vooral uw gedrag na de beweerde moord op uw vader in het oog. U verbleef meteen na de moord nog twee weken bij een vriend, L., in Sapele Road (NPO, pp. 11-12) – wat in de buurt van zowel Guobadia Road als Avenue is (lane blijkt niet te bestaan, zie administratief dossier). Na twee dagen hoorde u nochtans al – terwijl u aan het wandelen was – dat er een groep mensen op zoek was naar u (NPO, p.11). Het feit dat u niet meteen vluchtte – en bovendien niet zo bevreesd was dat u nog steeds in de buurt waar u uw problemen kende openlijk op straat wandelde – ondermijnt de ernst van uw vrees verder. Iemand die werkelijk moest vrezen voor zijn leven zou niet in de buurt verblijven waar de oorsprong van zijn problemen liggen. Na twee weken verblijf bij L. verhuisde u naar Uvbe, een klein dorp op ongeveer veertig kilometer van het centrum van Benin City (zie administratief dossier). U stelde dat u hier zes maanden – in realiteit waren het er negen – verbleef en op 7 juli 2015 vertrok ‘omdat de druk te hoog was’ (NPO, p. 12). Gevraagd naar een specifieke trigger voor uw vertrek stelde u gewoon dat de bedreiging te groot was, u besloot gewoon om te vertrekken (NPO, p. 14). Er dient op gewezen te worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde dat, terwijl u nog in Nigeria was, er niets met u gebeurde na de moord op uw vader met uitzondering van die ene keer dat er mannen op zoek waren naar u in het kapperssalon waar u werkte in Benin City (NPO, p. 14). Het feit dat u nog negen maanden in Nigeria verbleef doet afbreuk aan de vrees die u claimde te hebben. Bovendien is het dan ook erg opvallend dat u zonder specifieke aanleiding besloot om na negen incidentvrije maanden in Uvbe te vertrekken ‘omdat de dreiging te groot was’.

Ook ging u niet naar de politie na de moord op uw vader, omdat u voor uw leven moest rennen. U ging echter ook hierna nooit naar de ordediensten, hoewel u nog negen maanden in Nigeria verbleef. Uw moeder ging wel naar de politie, maar deze zeiden haar dat ze moest betalen als ze de zaak onderzocht wilde zien. Gezien ze geen geld had verliet ze het politiestation (NPO, p. 13). Later verklaarde u echter dat “als je geen hoge overheidscommissaris als vriend of vrienden in die kringen hebt, dan zullen ze niet helpen, het gaat bij de politie in mijn land niet zozeer om dat wat je weet, maar wie je kent. Ik heb het geld om de zaak aan te vechten, maar als niemand kent daar, dan lukt het niet, dat is de reden waarom ik ze niet kan aanvechten “ (NPO, p. 14). Wanneer u nog later werd gevraagd of de politie jullie niet hielp, antwoordde u opnieuw dat uw moeder het geld niet had dat ze vroegen. Gevraagd of u wist hoeveel geld ze vroegen, stelde u van niet. Hierop werd u gevraagd of u niet probeerde om het geld te verzamelen zodat ze u wel zouden helpen. U antwoordde dat jullie het geld niet hadden en “zelfs als we dit zouden kunnen, dan hebben we niemand aan de top, het zou nooit mogelijk zijn” (NPO, p. 22). **Het feit dat u zo weinig ondernam om uw problemen te verhelpen, ondermijnt de ernst van uw vrees nog verder. Bovendien blijken uw verklaringen niet consequent te zijn.** Initieel wilde de politie jullie niet helpen omdat jullie het geld niet hadden, maar later blijkt dat zelfs als u het geld had gehad dat u niet zou geholpen geweest zijn, omdat je connecties nodig had bij politici of andere hooggeplaatsten. U stelde bovendien nu eens dat u het geld had en dan weer dat u het niet had.

Volledigheidshalve mag er op gewezen worden dat u bij de verschillende asielinstanties verschillende overlijdensdata verschaftte voor uw vader. Zo verklaarde u initieel bij de dienst vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat uw vader overleed in 2015 (Verklaring DVZ, vraag 13) terwijl u zowel in de vragenlijst van het CGVS als tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS verklaarde dat uw vader overleed op 20 september 2014 (NPO, p. 7). **Gezien het overlijden van uw vader het begin van uw beweerde problemen betekende en dus een essentieel element in uw asielrelaas betreft, mag het frappant genoemd worden dat u hierover verschillende verklaringen aflegde bij de verschillende asielinstanties.**

Wat betreft uw verklaring dat u sinds 2018 in contact staat met een vrouw, J.O., die beweert een kind te hebben, A., waarvan u de vader zou zijn, stelt u dat u het kind niet erkend hebt en dat u het zelfs nog nooit heeft gezien (NPO, p.9). Er dient bovendien te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal zich in het kader van zijn bevoegdheid op basis van de Vreemdelingenwet uitsluitend uitspreekt over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg valt het respect voor het privé- en gezinsleven in België niet onder de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal, dat zich beperkt tot een onderzoek van de elementen in verband met de criteria in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er dient op gewezen te worden dat u reeds op 20 februari 2020 arriveerde in België, maar pas een VIB indiende op 29 juli 2020.

Er kan nochtans verwacht worden dat een verzoeker om internationale bescherming zo spoedig mogelijk zijn verzoek indient. Het feit dat u hier meer dan vijf maanden mee wachtte ondermijnt uw vrees dan ook nog verder.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u reeds een VIB indiende in Italië, Duitsland en Frankrijk en hierover verklaarde dat uw verzoek steeds werd afgewezen. U verklaarde tevens dezelfde redenen aangehaald te hebben voor de Italiaanse asielautoriteiten als voor de Belgische (NPO, p.10-11).

U verklaarde een paspoort te hebben in België (NPO, p. 10), maar u legde het nooit voor. U legde verder geen begin van bewijs voor inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit vrees voor vervolging door de groep mannen die uw vader vermoord zouden hebben.

Betreffende de algemene veiligheidssituatie te Nigeria kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ("Vluchtelingenconventie")

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

" [...]

4. Doorheen de bestreden beslissing blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen herhaaldelijk stelt dat verzoeker slechts vage of incoherente verklaringen zou hebben afgelegd. Er wordt onder meer door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gewezen naar zijn verklaringen over de reden waarom zijn vader de grond niet zou verkopen, dat verzoeker het landgoed niet voldoende zou kunnen beschrijven en dat hij over de "vervolgers" zelf niets zou weten te vertellen.

Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker aan zijn medewerkingsverplichting voldaan heeft. Hij gaf tijdens het persoonlijk onderhoud op 13 juli 2021 de antwoorden op de vragen die hem gesteld werden, binnen de mogelijkheden die hij heeft. Hij deelde de kennis die hij had over de reden van zijn vrees voor zijn leven bij een terugkeer naar Nigeria. De onvolledigheid van zijn eigen kennis, vormt geen reden om aan de geloofwaardigheid ervan te twifelen.

Bij het oordeel over de afgelegde verklaringen door verzoeker, kan bovendien geen abstractie worden gemaakt van zijn persoonlijke situatie. Om de geloofwaardigheid te beoordelen, dient rekening te worden gehouden met de opleiding, het intellectuele vermogen of de leeftijd van de asielzoeker (RvV 26 juni 2008, nr. 13.157).

Er dient daarbij een onderscheid worden gemaakt tussen de situatie voor (randnr. 5) en de situatie (randnr. 6) na het overlijden van de vader van verzoeker.

5. Voorafgaandelijk het overlijden van zijn vader, ging verzoeker zelf ongeveer iedere twee weken naar het stuk landgoed dat aan zijn vader toebehoorde. Hij had hier dus kennis van en wist af van het "bestaan" van dit stuk land.

Verzoeker zelf had echter geen bijzondere band met dit stuk land. Hij was ook niet bezig met het belang ervan. Het stuk land behoorde toe aan zijn vader. De vader van verzoeker was betrokken in dit "grondconflict", verzoeker zelf niet. Verzoeker was dus geen rechtstreeks betrokken partij, ook niet bij degene die het stuk land wilden bekomen. Op geen enkel moment werd verzoeker persoonlijk benaderd in dit conflict. Enkel zijn vader was een rechtstreeks betrokken partij, verzoeker was dit slechts zijdelings door zijn familiale band en het feit dat hij de eerstgeborene is binnen het gezin.

Dit heeft ontegensprekelijk een invloed op de kennis die verzoeker heeft over dit conflict.

Verzoeker werd enkel maar ingelicht over dit conflict door toedoen van zijn vader zelf, die het kennelijk wel als een plicht zag om hiervan iets te melden aan hem omdat verzoeker de eerstgeborene (en dus oudste) zoon was. Dit hoorde zo, maar de vader van verzoeker was bijzonder spaarzaam met het geven van meer informatie hierover. Dit geldt ook voor de eigendomsdocumenten van de kwestieuze grond.

Verzoeker wist dat zijn vader weigerde om het stuk land te verkopen, meer niet. Hij vroeg wel meer informatie hiervan, maar hij verkreeg dit niet van zijn vader. Hij werd ook niet geacht hier verder op aan te dringen. Zijn vader is degene die de eigendom heeft van het stuk land. Verzoeker werd niet geacht, als zoon, zich hiermee verder in te laten. De "leiding" van dit conflict lang in handen van zijn vader.

Verzoeker verklaarde het bovenstaande meermaals (op consistente wijze) tijdens zijn persoonlijk onderhoud, zoals dit ook blijkt uit de bestreden beslissing zelf: [...]

De verzoekende partij benadrukt dat hij ter goeder trouw is, waarvan de geuite twijfel (bv. over het belang van het stuk grond of omtrent de vervolgens) een onderdeel uitmaakt.

Indien verzoeker op een leugenachtige wijze zijn persoonlijke situatie zou willen vertellen, kan namelijk worden aangenomen dat verzoeker zich niet op zijn onwetendheid zou beroepen, maar wel (direct) een antwoord zou hebben verteld dat hij had voorbereid over de gebeurtenissen die zich hadden afgespeeld. Algemeen mag worden aangenomen dat iemand die de waarheid niet spreekt, zich goed (beter) voorbereid. Er mag tevens algemeen worden aangenomen dat een leugenaar zich niet direct op zijn onwetendheid beroept, maar op zijn geconstrueerd verhaal dat hij voordien - met het oog op het persoonlijk onderhoud - heeft voorbereid.

Verzoeker heeft naar best vermogen een antwoord proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker (zoals zijn intellectuele capaciteiten). Deze achtergrond van verzoeker wordt ten onrechte niet betrokken bij het gemaakte oordeel over de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

6. De vader van verzoeker werd vermoord op 20 september 2014 in het ouderlijk huis.

Verzoeker was toen tuin en verbleef op zijn kamer. Hij hoorde hoe een groep mannen het huis binnenkwamen en aan zijn vader vroeger waar hij was. Verzoeker hoorde een geweerschot.

Zijn vader werd vermoord. Verzoeker zelf kon ternauwernood ontsnappen langs de achterzijde van de woning. Hij kon onderdak vinden bij een vriend (L.) in Sapele Road.

Sindsdien leefde verzoeker ondergedoken.

Verzoeker kon zelf niets ondernemen om het conflict op te lossen. Hij wist niet wie de "vervolgers" waren en wat hun precieze motieven waren (anders dan dat het conflict rond een grond van zijn vader draaide). De grond werd na zijn dood niet ingenomen. Mogelijks liggen er dus nog andere motieven aan het conflict ten grondslag.

Verzoeker wil zich niet mengen in dit conflict. Hij wil afzijdig blijven, net zoals hij dat deed voor de dood van zijn vader. Dit verklaarde verzoeker meermaals. Hij maakte geen aanstalten om zich hierin dieper te mengen.

Zijn vader werd bovendien vermoord, waardoor van verzoeker evenmin kan worden verwacht dat hij zich zakelijk zou opstellen om het conflict op te lossen.

Verzoeker heeft bovendien geen vertrouwen in de Nigeriaanse ordediensten, zoals hij verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Hij zag niet in op welke wijze de Nigeriaanse ordediensten hem konden bijstaan in zowel het conflict als de dood van zijn vader. De algemeen gekend corruptie in Nigeria ligt hieraan ten grondslag en staat overigens buiten betwistingen.

Door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt een onterechte beoordeling gemaakt van de verklaringen van verzoeker, waarbij het gedrag van verzoeker ten onrechte op de korrel wordt genomen: [...]

Verzoeker heeft gehandeld binnen de mogelijkheden die hij heeft. Zijn eigen persoonlijkheid is hieraan niet vreemd. Hij gaf meermaals aan zich niet te willen inmengen in het conflict dat het leven kostte van zijn vader.

Mogelijks verwacht het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een andere reactie van verzoeker, maar dit doet niet ter zake. Er dient immers een oordeel te worden gevormd over de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en de handelingen die hij zelf heeft gesteld, waarbij de persoonlijkheid van verzoeker in acht moet worden genomen en zijn houding in het conflict. Hij stelde zich steeds afzijdig op, zowel voor als na de dood van zijn vader. Dit is consistent gebleven, zoals hij heeft benadrukt.

Het komt niet toe aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om aan verzoeker een bepaalde houding (of bepaalde gedragingen) op te leggen die wenselijk worden geacht.

7. Verzoeker benadrukt dat hij ter goeder trouw is, waarvan de geuite twijfel (bv. Over het belang van het stuk grond of omtrent de vervolgens) een onderdeel uitmaakt. Indien verzoeker op een leugenachtige wijze zijn persoonlijke situatie zou willen vertellen, kan namelijk worden aangenomen dat verzoeker zich niet op zijn onwetendheid zou beroepen, maar wel (direct) een antwoord zou hebben verteld dat hij had voorbereid over de gebeurtenissen die zich hadden afgespeeld.

Algemeen mag worden aangenomen dat iemand die de waarheid niet spreekt, zich goed (beter) voorbereid. Er mag tevens algemeen worden aangenomen dat een leugenaar zich niet direct op zijn onwetendheid beroept, maar op zijn geconstrueerd verhaal dat hij voordien - met het oog op het persoonlijk onderhoud - heeft voorbereid.

Verzoeker heeft naar best vermogen een antwoord proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker (zoals zijn intellectuele capaciteiten). Deze achtergrond van verzoeker wordt ten onrechte niet betrokken bij het gemaakte oordeel over de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Verzoeker benadrukt dat het "grondconflict" aan de grondslag lag van de dood van zijn vader, hetgeen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ten onrechte wordt betwijfeld. Hierbij wordt onvoldoende acht geslagen om de onderliggende motivatie, met name het conflict tussen de vader van verzoeker en de "vervolgers". Dit is een conflict waar verzoeker buiten staat. Hij weet slechts dat de grond van zijn vader hiervan een onderdeel uitmaakt, maar mogelijks dit niet het enige element is. Het is omwille van zijn familiale banden dat hij gevisieerd wordt.

Verzoeker heeft verder uiteengezet welke vrees hij heeft bij een terugkeer naar Nigeria.

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud toegelicht wat hij heeft meegemaakt, andermaal binnen de mogelijkheden die hij heeft (zijn persoonlijke situatie). Dit benadrukt de waarachtigheid van het asielrelaas van verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen in de bestreden beslissing wordt vermeld.

8. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker. De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In casu dient opgemerkt dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch in het kader van onderhavige beroepsprocedure. Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst, niettegenstaande hij bij verweerder verklaarde een paspoort te hebben, en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg naar België.

Voorstaande vaststellingen inzake de afwezigheid van enige document betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

6. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn vrees voor vervolging ten aanzien van een groep mannen die zijn vader hebben vermoord omwille van zijn land en die verzoeker op heden zouden zoeken omdat ze de eigendomsakte van het stuk land willen bemachtigen.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt:

- verzoeker is amper op de hoogte van het grondconflict en weet niet waarom zijn vader het landgoed niet wilde verkopen, noch wie de vervolgers waren, niettemin zijn vader hem zelf op de hoogte had gebracht over de bedreigingen rond de eigendom en het mogelijke gevaar dat verzoeker liep;
- verzoeker weet niet waar de eigendomsdocumenten van het landgoed zich bevinden;
- verzoeker is vaag en onsamenhangend in zijn beschrijving van het landgoed en de omgeving ervan, hetgeen hij nochtans frequent zou bezocht hebben en centraal staat in zijn asielrelaas;
- ook na de dood van zijn vader ondernam verzoeker geen pogingen om meer over zijn vervolgers of de redenen van vervolging te weten te komen;
- wat betreft het gedrag van de vervolgers dient opgemerkt dat ze wel zo ver gingen om verzoekers vader te vermoorden om de grond in hun bezit te krijgen, maar vervolgens *quasi* niets meer ondernamen;
- de ernst van verzoekers vrees wordt verder aangetast doordat verzoeker na de moord op zijn vader niet meteen vluchtte maar in de buurt verbleef, hij uiteindelijk na negen incidentvrije maanden in Uvbe uit Nigeria vertrok zonder specifieke aanleiding en hij amper pogingen ondernam om zijn problemen te verhelpen;
- verzoeker situeerde het overlijden van zijn vader voor de DVZ en het CGVS in verschillende jaartallen (2015, dan wel 2014);

- verzoeker diende onderhavig verzoek om internationale bescherming vijf maanden na zijn aankomst in België in hoewel van een verzoeker om internationale bescherming in België verwacht kan worden dat hij dit zo vlug mogelijk doet bij aankomst in België;
- verzoeker deed reeds een verzoek om internationale bescherming in Italië, Duitsland en Frankrijk, maar deze werden volgens verzoekers verklaringen allen afgewezen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker in het verzoekschrift geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het stellen dat zijn vader hem geen informatie verschaftte aangaande het conflict en het geven van *post factum* nuanceringen waarmee hij zijn onwetendheid aangaande het grondconflict geenszins verschoont, het hernemen en benadrukken van zijn verklaringen inzake de dood van zijn vader en het grondconflict, het volharden in zijn onmogelijkheid het conflict op te lossen, het benadrukken van zijn goede trouw en medewerking, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder (onder meer inzake de beoordeling van het gedrag van verzoeker). Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) die de motivering inzake de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, de staat Edo, kan weerleggen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS